

det ikke muligt, at der kunde fremsættes Beregning over, hvor meget Reservefonden og Kassebeholdningen ved dette Lovforslag ville kunne vokse i Løbet af de 5 Aar, det drejer sig om; det kunde dog have sin Interesse. Hvad Reservefonden angaar, vide vi i Øjeblikket ikke, hvor stor den er. Den højtærede Finansminister sagde, at Finansudvalget jo faar en Opgørelse hvert Aar. Det er rigtigt; vi fik en Opgørelse ved Finanslovsforslagets anden Behandling, men vi ere alle enige om, at den Opgørelse var ikke rigtig, Pengene ere jo anbragte i udenlandske Papirer, og disse ere opførte med Kurser, som slet ikke stemme med de virkelige. Altsaa, nogen nøjagtig Opgørelse over Reservefondens Størrelse have vi ikke, men det er jo muligt, at de Oplysninger kunne skaffes til Stede, og jeg vil haabe, at det, naar denne Sag bliver henvist til et Udvalg, saa bliver muligt at faa Oplysningerne, saaledes at vi ikke, som Tilfældet er nu, skulle lovgive i Blinde.

Rode: Den højtærede Finansminister sagde en Gang i sin Tale, at naar saa og saa var Tilfældet, havde jeg ikke forstaaet Kernen i Lovforslaget. Jo, højtærede Finansminister, hele mit Foredrag gik ud paa at vise, hvad der var Kernen i Lovforslaget, og Finansministeren har ogsaa været saa venlig at bekræfte, at det, jeg fremstillede som Kernen, ogsaa er det. Kernen i dette Lovforslag er ikke Reservefondens Styrkelse. Hvis det blot var Hensigten, kunde vi meget vel enes. Hvis dette Lovforslag gik ud paa at tilvejebringe Midler, saaledes som jeg angav, derigennem, at man henlagde hele Overskuddet eller en Del deraf, hvad man nu kunde blive enig om, til Reservefonden og baandlagde det og unddrog det det kommende Aars Omsætning, saa var Lovforslaget et Forslag til Styrkelse af Reservefonden, og saa vilde det ogsaa selvfølgelig derigennem, at Midlerne fremkom ved, at et Aars Overskud henlagdes, virke stimulerende paa Sparsommeligheden, og saa vilde det ikke angribe Bevillingsretten og ikke forringe Folketingets Stilling saaledes, som dette Lovforslag gør. Den højtærede Minister siger, at naar en

Privatmand har haft et godt Aar, bør han ikke sige: Nu bruger jeg Pengene til at købe en eller anden Luksusting, som jeg kan have Glæde ved; saa sætter han Pengene i Sparekassen, sætter hen til Livsforsikring o. s. v. Ja, hvis Lovforslaget gik ud paa det, var det et forstandigt finansielt Forslag, men det gør det ikke. Rent bortset fra, om Aaret er godt eller ikke, skal der lægges hen til Reservefonden. Jeg skal med et Eksempel vise, hvor absurd Lovforslaget er affattet, og hvorledes det netop finansielt set kan føre til de urimeligste Konsekvenser. Lovforslaget gaar ikke ud paa at sætte et bestemt Aarsbeløb som Norm, der saa kan stige jævnt. Det stiller hvert enkelt Regnskabsaar i Forhold til det foregaaende. Men nu er der en Indtægtspost, der har været Genstand for store Svingninger, nemlig Statsbanernes Indtægt; Statsbanernes Overskud er ikke paa samme Maade som de øvrige Indtægter stabilt. Medføre nu et enkelt Aars Konjunkturer Tilbagegang i Statsbanernes Overskud, forringes den samlede Indtægt for dette Aar maaske derved i Forhold til det foregaaende Aar, og der sker ingen Henlæggelse. Men opnaa saa Statsbanerne næste Aar igen deres gamle Overskud, bliver Stigningen i dette Aar i Forhold til det foregaaende aldeles unormal, og saa henlægges alligevel dette Aars Overskudsbeløb.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) mente, at ikke enhver Periode var egnet til et Lovforslag som dette. Og han sagde, at jeg havde stillet den nuværende Periode overfor en 15-aarig Periode. Det ærede Medlem maa have overhørt, at jeg netop delte denne 15-aarige Periode i 3 5-aarige og viste, hvilke Konsekvenser et tilsvarende Lovforslag vilde have haft for hver af disse. Det er Perioder, hvoraf nogle økonomisk maa siges at ligne den nuværende Periode, hvor Statslivet ved Begyndelsen har været ganske normalt og bragt i Orden, og hvor Bestemmelsen altsaa vilde have virket ganske paa samme Maade, som den her tænkes at ville virke.

Den højtærede Minister sagde, at dette er en Opfordring, Rigsdagen giver sig selv. Nej, det er, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.